

tidspunkt, hvor EF's kommende regler er i støbeskeen og nu forventes gennemført inden for de næste par års tid med den virkning, at reglerne på ny skal ændres, jf. herved den som bilag til betænkningen optrykte artikel fra Finanstidende den 25. marts 1988, p. 463-465, der konkluderer, at vedtagelse af industriministerens lovforslag vil indebære risiko for, at danske pengeinstitutter kun kan overleve i få år.

Fremskridtspartiet er derfor enig med Bankforeningen, når denne i en henvendelse i anledning af forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (L 86) skriver:

»Det vil efter Bankforeningens opfattelse være ønskeligt, om det foreliggende lovforslag i højere grad tog hensyn til de nye krav til lovgivningen, som den øgede internationalisering af bankvirksomhed stiller. Med det detaljerede kendskab, der allerede nu haves til skabelsen af det indre marked også for bankvirksomhed inden for EF inden udgangen af 1992, burde dansk banklovgivning tage mere højde herfor. Bankvæsenets hurtige strukturomlægninger i USA og i Japan og globaliseringen af værdipapirmarkederne burde også i højere grad indgå i forberedelsen af den banklovgivning, der skal præge 1990'erne. Bankforeningen finder i øvrigt anledning til at fremhæve, at bankerne er et eksporterhverv med alle de væsentlige beskæftigelsesmæssige og valutamæssige muligheder, der kunne følge af en styrkelse af netop denne servicesektor. Ligesom andre eksporterhverv har bankerne behov for med rygstøtte i et godt hjemmemarked at have lige konkurrencevilkår i forhold til udenlandske banker og finansielle institutioner, hvad enten de konkurrerer med disse i Danmark eller i udlandet.«

For så vidt angår ændringsforslagene under nr. 1, 3 og 15 til det under I anførte lovforslag skal mindretallet bemærke, at Fremskridtspartiet stemmer imod opdelingen af forslaget til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (L 86), idet dette øger risikoen for, at lovforslaget fuldt ud vedtages, og dets hovedindhold er jo øgede ufriheder, restriktioner, statskontroller og bureaukratisme. Særlig i en nybrudstid må det forudses, at vedtagelse af regeringens lovforslag vil afføde en lang række

selvskabte plager i fremtiden, når det praktiske liv skal slås med at fortolke ministerens restriktioner i forhold til foreteelser, som ingen i dag har fantasi til at forudse.

Fremskridtspartiet stemmer derfor imod disse ændringsforslag.

Med hensyn til de under nr. 4, 5 og 6 stillede ændringsforslag til det under I anførte lovforslag mener Fremskridtspartiet alt i alt, at det gældende lovkrav om en egenkapital på mindst 8 pct. af gælden m.v. er noget mindre uforstandigt end de foreslåede 7 pct. af aktiver m.v. Det findes særlig uklogt at ændre nu, hvor EF-Kommissionen forventes inden for mindre end et år at fremkomme med forslag om solvensdirektiv og andre EF-foranstaltninger på området, som så skal underkastes ministerrådsbehandling. Ministeren har (i svar på udvalgs spørgsmål 22) bekræftet, at de danske krav til egenkapital er strengere, end hvad de andre EF-lande forlanger af deres pengeinstitutter.

Hvis Folketinget vedtager ministerens ulykkelige forslag om de nye skrivebordsteoretiske krav til egenkapitalen, er det Fremskridtspartiets håb, at vægtene til afdækning af rente- og valutarisici ikke medfører større udsving i egenkapitalkravene til det enkelte pengeinstitut ved indgåelsen af almindelige - dækkede eller udækkede - kortsigtede forretningsdispositioner.

Da ændringsforlagene nr. 4, 5 og 6 er små imødekommer af pengeinstitutternes vægtige indvendinger mod den af ministeren oprindelig foreslåede dogmatisk begrundede afskaffelse af ansvarlig indskudskapital som en del af egenkapitalen, kan Fremskridtspartiet stemme for disse ændringsforslag.

For så vidt angår de under nr. 8, 9, 10 og 13 stillede ændringsforslag til det under I anførte lovforslag skal mindretallet udtale, at Fremskridtspartiet er imod ministerens forslag om, at sparekasser skal tvinges ind i den ulyksalige fondskonstruktion.

Da denne fælde for sparekasserne søges skærpet ved ændringsforslagene, stemmer Fremskridtspartiet imod disse. Det danske sparekassévæsen vil være bedre rustet til at klare den ukendte, men nære (svære) fremtid, hvis